

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2016. Pünkösd hava

*„...add meg szolgálidnak, hogy teljes bátorsággal
hirdessék igédet.” (ApCsel 4,29)*

Szeretett Testvéreink Krisztus Jézusban!

A Generális Konvent elnökségének pünkösdüzenete abból az imádságból fakad, amelyet az ősgyülekezet fogalmazott meg Péter és János börtönből való szabadulása után. A beteg meggyógyítása miatt üldözött apostolok Krisztus nevéért kerültek az ítélkező jeruzsálemi nagytanács elé, és Szentlélekkel megtelve szabadultak a halálos fenyegetéstől.

A gyógyító apostolok bátorsága és az értük imádkozók példája legyen ma is minden keresztyén ember ajándéka, minden Istent tisztelő nemzet jussa, minden Krisztust követő felekezet értéke és minden Szentlélekkel élő közösség életeleme. Az imádkozó ősgyülekezet tagjai esendő és bántható állapotuk tudatában állnak Isten elé, mégis a megerősített szív és lélek további kérelmével és bizonyosságával. Bennünket tanít ez a magatartás a magunk gyengeségének és korlátainak felismerésére. Ugyanakkor mindennek pozitív irányú megváltoztatására is, amennyiben Isten Szentlelkét hívjuk és követjük. Nincs most időnk arra, hogy siránkozzunk az elmúlt korszakok talán sohasem volt nagyszerűsége felett, vagy az életre már nem hívható elődeink hiánya miatt. Nekünk, imádkozó gyülekezetekként – alkalmanként együtt – és naponta egyenként, zörgetnünk kell fohászainkkal Urunk mennyei ajtaján.

Isten szolgálói a teljes bátorságot az ő szavának hirdetésére kérik. Felismerik, hogy a Szentlélek vezetésével a mennyei üzenet életté válik minden halálossal szemben, gyógyulást hoz minden betegségre, összetartást jelent minden szétfeszülés ellenében. Ma, amikor sokan és gyakran nem tudnak jó és rossz között különbséget tenni, a keresztyén hitvallóknak fokozottan vállalniuk kell a mennyei üzenet erőteljes tolmácsolását. Az akkori és mai tanítványoknak sem lehet hitelesebb kérése, amely a szolgálatukat is érvényesíti, mint Krisztus szüntelen segítségül hívása. A Szabadítóval közösségben élők imája megrendíti a földet. Megrendül a bizalmatlanság, a félelem és a gyűlölet. Megtelnek Krisztus igehirdető és imádkozó követői hittel, reménnyel és szeretettel. A megtért emberek megfordítják ezt a fonák, tengelyéről lefordulni látszó világot.

Kérjük, hívjuk és örökre akarjuk a Szentlélek közelségét, hogy áldott pünkösdünnepünk legyen, amelynek ajándéka hétköznapijainkat is áldani fogja.

Testvéri szeretettel: a Generális Konvent elnöksége

2017. Konfirmáció

A 70 tanítvány, a kiküldés utáni visszatéréskor örömmel számol be arról Jézusnak, hogy még az ördögök is engednek nekik, az Ő neve által.

Ez a történet jutott eszembe akkor, amikor már csak pár óra választ el minket az idei 22 konfirmandus feleleteinek meghallgatásától, hitvallásuk kimondásától, megáldásuktól. Miért ez az ige vált hangsúlyossá? Mert nem mi, hanem Ő cselekszik! Mert nem a mi érdemünk a szép csoportlétszám, hanem egyedül az Övé! Mert reménységünk a megmaradásra nézve sem önmagunkban van, hanem csakis Őbenne! Az igazi öröm nem csupán az ünnep pár megélt perce, a szépen feldíszített templom látványa, a kapott ajándékok sora kell, hogy legyen, hanem mindenek előtt az, amit Jézus válaszként mond a tanítványoknak: „*De azon ne örüljétek, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.*” (Lukács 10,20)

Ez a 22 név az biztos, hogy bekerül idén a konfirmációs anyakönyvbe... Jézus Krisztusba vetett hitünk és az abból fakadó cselekedetek, hűségünk, állhatatosságunk a függvénye, ama másik beirattatásnak. Könyörgéseinkben szüntelenül kérjük Istent, hogy az Ő Lelkének mindennapos vezetése, megsegítő ereje által, indítson minket engedelmességre!

Kérem fogadják szeretettel a konfirmálók bemutatkozó gondolatait:

Alexi Dénes: 14 éves nyolcadik osztályos tanuló, és református vagyok. Istennel mindig is különleges kapcsolatom volt. Habár kisebb koromban hittem Istenben, valahogy 8-9 éves koromra ez sajnos elmúlt. Mindig éreztem, hogy létezik Isten, de valahogy nem foglalkoztatott annyira. Viszont tavaly nyáron egy keresztyén táborban megtértem, és azóta vallom magam hívőnek igazán. Főtra járok iskolába, hobbim az olvasás és a futás. Én sport közben érzem meg igazán az Isteni szeretetet és erőt, mert olyankor, amikor már úgy érzem, hogy teljesen kifáradtam, akkor is magával tud ragadni a földöntúli erő, és ez nagy motiváció számomra. De nem csak a sportban, hanem a való életben is. A hitem mindig tud motiválni, hogy tudjam folytatni akár a napot, akár a feladatomat. Örülök, hogy a családom révén e kedves közösség részese lehetek, és hogy a konfirmáció által a tagjává válhatok. Örülök hogy Krisztus megváltott, és ha vétkezek, bűneim megbocsájtást nyernek. Boldog vagyok, hogy Isten által megerősítést nyerek magamban és a hitemben, és boldog vagyok, hogy keresztyénnek vallhatom magam.

Cselőtei Andrea vagyok 13 éves. A Kossuth Lajos Általános Iskolába járok, kedvenc tantárgyam a testnevelés. Hobbim a tánc, jelenleg versenyszerűen táncolok. A sportok közül még a futást és a kosárlabdázást is szeretem, szabadidőmben ezeket gyakorlom. Szeretek gyerekekkel foglalkozni, beszélgetni, játszani és a 4 hónapos húgomra is szeretek vigyázni.

Anyukám görög katolikus, apukám református vallású. Nagyszüleim és az apukám hatására szeretnék konfirmálni. A konfirmációs órák szerintem nagyon jól telnek és az ott tanultak segítenek megérteni az istentiszteleten elhangzókat.

Fábián Emma vagyok 13 éves és a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnáziumba járok elsőtől fogva. Ehhez a gyülekezethez tartoztam már azelőtt, hogy megszülettem, mondhatni már az anyaméhtől kezdve. Édesapám Fábián János, presbiter. 4 testvéremmel élek együtt itt, Rákospalotán. Számomra a konfirmáció valaminek a vége és egy új kezdete. Az eddigi gyermeki hitemet egy kőkemény, szikla hitre cserélem le a konfirmáció alkalmával.

Fűzéry Levente vagyok, 2004 óta lakunk Rákospalotán. A Kossuth Lajos Általános Iskola 7. osztályos tanulója vagyok. A Szövőgyár utcai óvodába jártam. Ott kezdtem el református hittanra járni. Szeretek sportolni, jelenleg pin-pongozok, de előtte 8 évet fociztam. Nagyon szeretem az állatokat, van is egy kutyánk. Szeretem a konfirmációs órákat, mert nagyon jó a közösség. Van egy nővérem aki két éve konfirmált, és mindig biztat, hogy ne izguljak a vizsga miatt. Örülök, hogy végre én is konfirmálhatok és idén már az ifis táborba mehetek SZEMESRE!

Áldás, békesség! **Horváth Dávidnak** hívnak, 14 éves vagyok, 7. osztályos tanuló, és a Karinthy Frigyes Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolába járok. Református lelkész felmenőktől származom. Édesapám Horváth Tamás, aki a gyülekezetben presbiter. Öten vagyunk testvérek. Szeretem a zenét: a gyülekezeti énekkarban énekelek és zenekarban trombitálok. Szeretek vitorlázórepülni, barátokkal/családdal együtt kirándulni, szeretem a természetet. Születésem óta járok templomba, 1/2 éves koromban kereszteltek meg. Most fogok konfirmálni (amit már régóta vártam), és nagyon szeretnék még sokáig a gyülekezetbe járni... Majd ha megnövök, szeretnék elmenni egy Cursillo-ra, hogy még közelebb kerüljek Istenhez.

Incze Jenő vagyok, 14 éves és Budapesten, Újpesten lakom. Ez miért fontos? Mert anyáékkal sok gyülekezetbe jártunk, az iskolával is sok gyülekezetet látogattunk, de ez az a hely, gyülekezet, ahol nagyon jól érzem magam én is, a szüleim is. Először az iskolával jártam itt egy évnnyitón, és ez volt az első alkalom, hogy női lelkész hirdette az ígét. Ez meglepő volt, de még jobb az volt, ahogy kisgyermekként az istentisztelet lekötötte a figyelmemet. Szívből, lélekből jött. És jött a második, majd a harmadik istentisztelet is. Telt-múlt az idő, és anya Rákospalotán kezdett dolgozni. Eljöttünk a vasárnapi istentiszteletre és ugyanaz a szerető közösség és lelkiület fogadott minket. Akkor megszületett a döntés: itt a helyünk! – ha befogadnak. És befogadtak, nagy szeretettel, immár négy éve. Köszönjük Rákospalota!

Kácsér Karina a nevem és 13 éves vagyok. A Károly Róbert Általános Iskolába járok, 2 és fél éve tanuló hittant. Motivált a konfirmációra az, hogy ez által egy nagyon jó közösség aktív tagja lehetek. Igaz, vannak akik sokkal hosszabb ideje tanulják, vagy már régebb óta tagjai a Gyülekezetnek, de igyekszem szorgalmasan dolgozni, és oda figyelni, hogy ezzel kompenzáljam a kihagyást. Ezek mellett alkalmam nyílik arra is, hogy újabb barátságokra tegyek szert. Mindent összevetve örülök hogy elkezdtem a felkészítő órákra járni, és izgatottan várom a Konfirmáció napját.

Kerék Martinnak hívnak, 14 éves vagyok, 6 éve járok hittanra. Nagyom szeretek ide járni, mert szeretem a közösséget, szeretem a Bibliai történeteket. Azért szeretnék konfirmálni, mert szeretem Istent és a családomból én szeretnék lenni az első, aki konfirmál. Ezzel bízom benne, hogy példát mutathatok nekik. Remélem még sokáig járhatok ide!

Áldás, békesség! Nevem, **Kolossváry Bence Balázs**, 2003.10.08-án születtem Budapesten. Szüleimmel, és 2 testvéremmel Rákospalotán élek 1 éves korom óta. A Benkő István Református Iskola 7.-dik osztályos tanulója vagyok. Emellett, a Szilas Néptáncgyűttes ifi csoportjába táncolok, és zongorázni tanulok. Hittan órákra óvodás korom óta járok. Hobbim a sport és a zene.

Lukács Bence Dominik vagyok, Budapesten élek. 10 éve focizom és 3 éve járok hittanra. Azért szeretnék konfirmálni, mert hiszek Istenben és a családtagjaim is biztattak erre.

Magyar László vagyok, 14 éves. Újpalotán lakom és a Pestújhelyi Általános Iskolába járok. Van egy bátyám, aki 2008-ban konfirmált. Mindkettőnket a Rákospalota-Óvárosi Református templomban kereszteltek. Keresztszüleim vidéken élnek, de gyakran találkozunk és szívesen nyaralok náluk és unokatestvéreimnél. Szabadidőben szívesen számítógépezem és ha vidéken vagyok, sok időt töltök velük a szabadban. Szeretek Kati néni konformációs előkészítő foglalkozásaira járni, mert a bibliai történeteket érdekesen mondja el és megszerettette velem, hogy magam fogalmazzam meg az imádságaimat. A kedvenc bibliai történetem Noé bárkája, amikor családját és minden állatfajból egy hímet és egy nőtényt felvisz a saját maga készített hajóra, hogy az özönvíz elől megmentse őket. Számomra fontos a konfirmáció, mert szeretnék hivatalosan is a gyülekezet felnőtt tagja lenni. Hálás vagyok, hogy a családom támogat ebben.

Németh Ákos vagyok, 13 éves. Azért konfirmálok, mert nagyon régóta járok ide, és már az életem részévé vált. Szeretek rollerezni és gördeszkázni.

Németh Dórának hívnak, 13 éves vagyok. Családommal születésem óta Rákospalotán élek, és tagja vagyok a gyülekezetnek. Van két testvérem, egy 19 éves nővérem (Anna), és egy 21 éves bátyám (Dani). Velük együtt táboroztam először 9 hónaposan Balatonszemesen. Édesanyám óvónéni, édesapám közgazdász, aki 4 évvel ezelőtt konfirmált.

A Németh László Gimnáziumba járok, ahogy a testvéreim is régen. Nagyon szeretek rajzolni, olvasni, a barátaimnak segíteni, kreatívkodni, és táncolni a Szilas néptáncgyűttes ifis tagjaként. A legtöbb konfirmációs társamat már a régi Babaklubban megismertem, de csak a felkészülés évében lettünk bizalommal egymás iránt. Hálás vagyok az Istennek, hogy egy csodás, áldott ember keze alatt formálódhatunk.

Nyuka Eszter a nevem. 13 éves vagyok, a Károly Róbert Általános Iskolába járok. 2 testvérem van, Noémi és Gergő, ők is konfirmáltak. Főleg ők inspiráltak arra, hogy én is konfirmáljak. Az iskolában 3. éve járok református hittanra. Kiskoromban Németh Dórral együtt keresztelkedtem, aki szintén jár konfirmációs órára. Nekem a konfirmáció Istenhez való közeledést jelent. Rengeteg ismeretséget és barátot szereztem a konfirmációs órák és a hittantáborok által. A konfirmáció megszerettette velem az éneklést, hiszen a templomban és néha konfirmációs órán is szoktunk énekelni. Szeretek konfirmációs órákra járni, mert többet tudhatok meg Istenről és az Ő Fiáról, a reformátusokról, a Bibliáról és szerintem ez nagyszerű dolog.

Orosz Laurának hívnak. Budapesten születtem 2003.05.23-án. 2010-ben kimentünk a családommal Angliába, ahol anyanyelvi szinten megtanultam angolul, ami számomra lényeges volt. Ezért is mondom azt, hogy nagyon sokat köszönhetek a családomnak. Ha ők nem lennének, nem tartanék itt, ahol most tartok. 1 éve járok konfirmációs órára, öröm az ott töltött idő. Nagyon szeretem és becsülöm Kati nénit, mert sokat tanultam az életszerű és példaértékű történeteiből, ami a jövőmben még hasznos lehet. Sokat jelent nekem a közösség, mert sok jóindulatú és önzetlen barátot szereztem, meg felejthetetlen emlékeket.

Takács Kristófnak hívnak, 13 éves vagyok. A Kossuth Lajos Általános Iskolába, 7. osztályba járok. Az iskola mellett focizok. Van két háziállatom, egy teknősöm és egy kutyám.

Óvodás korom óta járok hittanra, és a szemesi táborba is többször voltam már. Szeretek ebbe a templomba járni mert sok barátom van itt, és szeretem hallgatni a bibliai történeteket. Vasárnap szeretek istentiszteletre járni, de a focim miatt sajnos nem mindig tudok elmenni. Számomra a konfirmáció azért fontos, mert a családban már mindenki konfirmált, és én is szeretnék ennek részese lenni.

Tóth Miléna Tünde vagyok, és 13 éves. A Károly Róbert Általános Iskolába járok. Már lassan 3 éve szinkronúszom a BVSC-ben. Az iskolámban 2 és fél éve tanulok hittant. Motivált a konfirmációra az, hogy a családomból már szinte mindenki lekonfirmált, így én sem szeretnék kimaradni, és hogy több barátom is velem konfirmál. Motivált még, hogy így egy jó társaság tagja lehetek. Örülök, hogy elkezdtem a felkészítő órára járni, és nagyon várom már a konfirmáció napját.

Áldás békesség! **Gyöngyösi József** vagyok, születtem 1946-ban. Miért is konfirmálok? Hiszem, hogy gondolataim, szavaim és tetteim alapján bűnös ember vagyok, aki rászolgált a legszigorúbb ítéletre. Hiszek mindabban, amit a Hiszekegyben minden alkalommal kimondunk. Hiszem, hogy a hit hallás által van és a hit, Isten ajándéka. A szószerinti idézetek nem tartoznak az erényeim közé, ezért kérem elnézésüket. Magam részéről nem délben, hanem alkonyatkor jelentkeztem szőlő munkásnak, mégis Urunk Jézus Krisztus példabeszéde szerint, ugyanazt a bért kaphatom, mint aki egész életében Isten szőlőjében munkálkodott. Erőm és állapotom szerint hátralévő életemben megkísérlek Istennek tetsző életet élni, de bármit teszek, tudom, hogy kizárólag Isten végtelen kegyelme által üdvözülhetek.

Az üdvösséget földi ember csakis ajándékba kaphatja. Bízom, hogy egyetlen fiam, ha nem is az én életemben, de eltalál egy gyülekezetbe, mert Isten nélkül az élet reménytelen, egy helyben topogás, depresszió.

Haluska Csabának hívnak, Tatán születtem, 27 éves vagyok. Általános iskolai tanárként dolgozom Békásmegyeren, történelmet és földrajzot tanítok. Másfél éve járok a rákospalotai református gyülekezetbe, idén pünkösdkor keresztelkedem meg. Szabadidőmet szívesen töltöm a szabadban: szeretek kirándulni, kertészkedni. A munkámban, a hobbimban is azt látom szépnek és értékesnek, ha egy gondolat vagy épp egy növény magja kikel és fejlődik.

Lengyel Boglárka vagyok, több mint 10 éve élünk Rákospalotán egy régi házban, a férjemmel és három gyermekünkkel. A fiam 10 és fél éves, a lányaim 5 és másfél évesek. A házuk 1933-ban épült és ma is úgy néz ki, mint akkor, mert egy régi fekete-fehér fénykép alapján újra elkészítettük a vakolatdíszeket és egy kis falkutatás után még az eredeti színét is rekonstruálni tudtuk. A férjem és én is restaurátorok vagyunk. A férjem régi kerámiák készítés-technológiáját kutatja, tanítja, én régészeti fém-leletek restaurálásával foglalkozom. A múzeumi munka mellett műtárgy rekonstrukciókat készünk. Tematikus alkotótáborokban tanítunk.

A fiam óvodai hittan foglalkozásain ismertem meg Hekli Katalint és azóta egyre több szállal kötődök a gyülekezethez. Azóta a lányaim baba-mamás és ovis hittanos közösség részei. A gyülekezeti alkotónapokon (Karácsony, Anyák-napja, tábor) szívesen készülök szép feladatokkal és igazi öröm, hogy a gyerekek milyen szép alkotásokat készítenek.

Az istentiszteletek és a gyülekezeti programok során olyan különlegesen barátságos, család- és gyerekszerető közösséget ismertem meg, amelynek szeretnék része lenni és bízom abban, hogy e közösség épülésében segíthetek. Köszönettel, szeretettel: Boglárka

Oroszné Horváth Erikának hívnak. Berettyóújfaluban születtem, 1976.07.22-én. Püspökladányban éltem 2000-ig, ekkor költöztem fel Budapestre. Van két gyönyörű gyermekem, a lányom Laura 13 éves, a fiam Richárd 4 éves. Egyéni vállalkozó vagyok. Egy újabb közös programot szerettem volna a lányommal, ezért jelentkeztem a konfirmációra. Sajnos nem úgy alakult ahogy szerettem volna, mert reménykedtem benne, hogy együtt járhatok a lányommal órákra. Mégsem bántam meg, hogy így alakult, mert sok jólelkű és jóindulatú emberrel találkoztam. Minden egyes óra érdekes és tanulságos volt, amit mindig odafigyeléssel hallgattam. Sok csodálatos történetet hallhattunk nap mint nap, amiért nagyon hálás vagyok.

Sipos Ildikó vagyok, 42 éves. Eredeti szakmám női ruha készítő, de egy családi zöldséges vállalkozást vezetek. Két gyermekem van egy 22 éves fiú és egy 17 éves lány. Csecsemőként a Római Katolikus Egyház szertartása szerint kereszteltek meg. Szinte semmilyen kapcsolatom nem volt a vallással. Párom református vallású, nagyon bántotta, hogy gyermekeink még a templom környékét is elkerülik. Egyik este áthívta a lelkész asszonyt, hogy beszélgessen el a gyerekekkel, hátha kedvet kapnak a hittan órákhoz.

A két órás lelkes beszélgetés akkora hatással volt a gyerekekre, hogy már másnap hittan órára szerettek volna menni. A fiam következő év pünkösdjén, a lányom egy évvel később konfirmált. Azóta is a gyülekezet aktív tagjai. Gyerekeim által sok programon vettem részt és akkor láttam, hogy milyen szeretetteljes légkör van ebben a gyülekezetben. Két éve foglalkoztatott a gondolat, hogy felnőtt fejjel konfirmáljak plusz egy ígéret, de nem éreztem akkora hitet, hogy elkezdjem. És tavaly nyáron, valami azt súgta: most vagy soha.

Átszaladtam a templomhoz és azt mondtam: Konfirmálni szeretnék! Kati nagyon megörült. Októberben kezdtük a felkészítő órákat kissé zajos és zűrös körülmények között (a felújítás miatt), de én minden percét szerettem. Ahogy telt az idő Isten és a Szentlélek munkásságát fedeztem fel a mindennapjaimban, és egyre jobban magával ragadott Isten szava a Biblia. Megszeretném, köszöni először is a lelkész asszonynak, hogy megismertette velem Jézus Krisztust és a Református hit alapjait, másodsor a két gyermekemnek, akik segítettek a felkészülésem és nagy türelemmel fogadták a késő esti kérdésáradatomat.

Szeretek kerékpározni és kreatív dolgokat készíteni, ha a szabadidőm engedi kedvenc elfoglaltságom a szappan készítés.

„A pünkösöd jó, de meg nem érti titkát a szív, amelyben az Úr még nem él...”

Vezessen minket a Mindenség Ura a megváltó kegyelem felismerésére,
a megelevenítő Lélek befogadására és az újjászületett ember engedelmisségére!

ÁLDOTT PÜNKÖSDI ÜNNEPET!

Bemutakozás

Simon Emil vagyok, június 1-jétől beosztott lelkészként szolgálok a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközségben. Életutam Erdély földjéről indult, Kolozsváron születtem és nevelkedtem, 17 éves koromig éltem itt, 1993-ban költöztünk át a családdal Budapestre. A gimnáziumi éveket két iskolában tölthettem: két évig a Kolozsvári Református Kollégiumba, két évig pedig a Budapesti Baár-Madas Református Gimnáziumba jártam, itt érettségiztem 1995-ben. A Teológia elvégzése után Kőbányára kerültem segédlelkészként, majd itt beosztott lelkészi szolgálatot is teljesítettem 2008-ig. Ettől az évtől Rákospalota-Újvárosban tevékenykedtem tovább beosztott lelkészként 2012 karácsonyáig. Az azóta eltelt időszakban világi munkahelyen dolgoztam, de folyamatosan volt lehetőségem igei szolgálatokat végezni Újpest-Újvárosban és más budapesti gyülekezetekben. Szeretem Rákospalotát és a rákospalotai embereket, két éve itt élnek szüleim is. Menyasszonyom pedagógus, napközis tanítóként dolgozik alsó tagozatos gyermekek között. Rákospalota-óvárosi beosztott lelkészként arra törekszem, hogy mindenben segítsem és támogassam a gyülekezet lelkipásztorának munkáját, és tevékenységem szolgálja a gyülekezet egészének lelki épülését, növekedését. Céлом az, hogy Isten gondviselő kezében alkalmas eszköz lehessen az evangélium hirdetésében. Mindenkor imádságban hordozom a gyülekezetet, hogy továbbra is olyan élő közösség lehessen, melyben az Úrhoz tudnak emelkedni az emberi szívek és az égre tudnak nézni az üdvösséget kereső lelki szemek. **Isten áldja meg a Rákospalota-Óvárosi Református Gyülekezetet!**

Az építési bizottság beszámolója

A gyülekezet lelki épülése mellett, annak méltó kereteként ingatlanjaink karbantartása, felújítása is folyik. A **gyülekezeti ház** felújítása elkészült, mindannyiunk szeme előtt zajlott. Elkészült a fűtés korszerűsítése és szétválasztása, az alagsorban az új wc csoport, a teljes épületben a festés, mázolás, a riasztó rendszer felújítása, új kapu a buszmegálló felől, új kaputelefon rendszer. Elkészült a lelkészlakás felújítása kisebb átalakításokkal, valamint a külső lépcső. Miután erre építési engedélyt is kellett kérni, az utolsó hátra lévő lépés a használatbavételi engedély beszerzése lesz.

Talán több testvér is figyelemmel kíséri a **Régifőti úti imaházunk** tető felújítását is. Ennek költségeit a gyülekezet a Zsinattal megosztva viseli, így valójában nagyon kedvező áron újul meg a tető. A hátsó, a Régifőti útról nem látszó nagyobbik, közel háromnegyede rész elkészült, e héten állványozták fel az utcai oldalt is. A tetőszerkezet felújítása befejeződött, sok gerendát, szarufát kicseréltek, a szerkezeti csomópontokat megerősítették, a teljes faanyagot gomba- és rovarkártevők ellen konzerváló vegyszerrel kezelték. A bádogozásból, palázásból hátra van még az utcai két torony és a közöttük lévő kis tetőszakasz.

A **szemesi nyaraló** teteje is megújult, a faserkezet szükséges javítása után új bádogos szerkezetet és új cserépfedést kapott. Elkészült egy előtető a bejárat és a hátsó terasz között, ami az esős napokon nagy segítséget jelent. A garázs és fürdő épület mögött készült egy nyitott szín a biciklik, kerti szerszámok tárolására. Az első tavaszi hétvégén fiatal apukák egy lelkes csapata lement és új kerítést épített a telek végében az országút felé, így most már ez is a gyerekek biztonságát szolgálja.

Terveink: A Kossuth utca 10. hasznosításának ügye is előbbre lépett. Nagytiszteletű asszony sok egyeztetése eredményeként további lehetőség látszik arra, hogy a gyülekezet erre félretett pénzét ki lehet egészíteni pályázati pénzzel és megvalósítható lesz a régóta tervezett református óvoda. A tervezésére ajánlatot kaptunk Ripszám János Ybl-díjas építészől, aki a feladatot keresztyén elkötelezettsége okán is nagy szeretettel fogadta. A presbitérium, miután megállapította, hogy a díj más hasonló tervezések díjaival összehasonlítva reális, május 30-i ülésén megerősítette az óvoda építés szándékot és döntött abban, hogy a tervezés első szakaszát, egy vázlattevé készítését megrendeli. **Feladatunk láthatóan van sok, kérjük Urunkat adjon hozzá erőt, kitartást, bölcsességet!**

Északi kalandozások Isten védőszárnya alatt (2017. Krakkó)

„Magyar-Lengyel két jó barát együtt isszák egymás borát” – tartja a mondás. Ennek szellemében a Rákospalota-Óvárosi Református Gyülekezet – immár hagyományosnak mondható – kirándulásának úti célja a 2017-es évben Lengyelország egyik legszebb városa, Krakkó volt.

Krakkó bővelkedik látnivalókban és történelmi emlékekben, amelyek jó része a magyar néphez is kapcsolódik, hiszen a két nép története az évszázadok során többször is szorosan összefüggött. Krakkó valóban lenyűgöző középkori óvárosa méltán a világörökségi listán is szerepel, hiszen ez a városrész szinte érintetlenül maradt meg az itt lakók és az ide látogatók nagy szerencséjére.

Itt alapították meg Európa második egyetemét, amely a mai napig is működik, így nem véletlenül nevezik Krakkót a diákok városának. A város főterét tekintik Krakkó pulzáló lelkének, mivel e körül illetve ennek közelében találhatóak meg a legismertebb épületek (Barbakán őrtorony, Posztóház, Várostorony, Mária Mennybemeneteléről elnevezett templom stb.), és itt összpontosul a város kulturális, kereskedelmi és társasági élete is. Külön szót érdemel a Wawel dombon felépített Királyi Vár, amely X-XVI. században a lengyel királyok székhelye volt. Az épületegyüttesben különböző építészeti stílusok harmonikus elegye figyelhető meg, de az értékes gobelin festmények, és kincstári gyűjtemények is emelik a palota fényét. A kastély jelentőségét az is mutatja, hogy itt nyugszik szinte az összes lengyel uralkodó. A vár teraszáról a város lenyűgöző panorámája tárul elénk, benne a nyugodtan hömpölygő Visztulával, Krakkó ősi folyójával.

Krakkó városától nyugatra, mintegy 60 kilométerre található a második világháborúban hírhedtté vált auswitz-birkenai koncentrációs tábor, amelyet 1940-től kezdtek kiépíteni, és három főtáborból, valamint 40-50 kisebb táborból állt. A legújabb becslések szerint ebben a megsemmisítő tábor komplexumban 1,1-1,6 millió embert gyilkoltak meg, és köztük a magyar áldozatok száma közel 430.000 főre tehető. Bandukolva a koncentrációs tábor falai és a barakkok között – hallgatva és megismerve az itt „élők” életkörülményeit és a történelmi tényeket – számomra az volt a legmegdöbbentőbb, amikor egy nagy halomban megláttam az elhunyt emberek cipőit, személyes használati tárgyait és lenyírt haját. Ezek mind egy-egy embertársunkhoz (gyerekekhez, nőkhöz, férfiakhoz) tartoztak, akiknek nem szabadott volna így és ilyen körülmények között elpusztulni. A Biblia Káin története jutott az eszembe, hiszen itt is megisméltődött – sajnos intézményesített keretek között – a testvérgyilkosság. A kiállítás célja is egyértelmű. Megdöbbentés és elgondolkodtatás arról, hogy ebből a szégyenteljes példából tanulva, ez a módszeres tömegmészárlás soha többé ne fordulhasson elő.

Kirándulásunk következő napján a csoportunk szó szerint alászállt (szerencsére nem a pokol legmélyebb bugyraiba) a bochniai sóbányába. Bochnia városáról már az 1198-as évből van feljegyzés, és a sóbánya történetének kezdetei a XIII. századig nyúlnak vissza. Élményszámba menő bányaliftezéssel érkeztünk meg a több mint 200 méteres mélységbe, majd onnan bányavasúttal a tárnákból kialakított bányamúzeumba. Itt bemutatták a sóbányászat történetét, a különféle munkamozzanatokat és a só kitermeléséhez szükséges eszközöket is.

Közel háromórás élvezetes bar(l)angolást követően születünk újjá, és láttuk meg újra a napvilágot. Úton hazafelé jutott egy kis idő bevásárlásra is, majd ezt követően még egy rövid városnézésre Krakko zsidónegyedében, a híres Kazimierz-ben. A XIV. századi zsidónegyed hangulatát igazából csak akkor lehet átérezni, hogy ha lassan, nézelődve sétálgatunk a kanyargós, szűk utcácskákon és eltűnődünk a különleges építészeti emlékek között megbúvó üzleteken, kávéházakon és kiskocsmákon, valamint azok egyedi cégtábláin. Olyan ez, mint egy rövid időutazás, vissza az 1930-as évekbe.

Utazásunk alatt a Red Carpet Hostel volt az ideiglenes szálláshelyünk, és semmi panaszunk nem volt az ellátásunkra. Később a visszajelzésekből megtudtuk, hogy szerencsére ránk sem volt panasz.

A munka ünnepén Május 1-jén – a kirándulásunk befejező napján – az úti célunk egy „téli zöldség” volt, akarom mondani egy síparadicsom, a Magas-Tátra egyik gyöngyszeme, Zakopane. Kísérőnk Csomor Gabriella – akinek ehelyütt is tisztelet és köszönet jár a három napon át tartó információdús idegenvezetésért – szerint óriási mázlink volt, hogy Zakopánét ilyen tiszta és napos időben láthattuk meg, mert ez ebben az időszakban igen csak ritka esemény erre felé. Valóban

hálásak lehettünk ezért is az Úrnak, mert csodálatos kilátásban volt részünk a hegytetőről – amelyre siklóvasúttal jutottunk fel – a városra és a Magas-Tátra havas csúcsaira. A lenyűgöző látványt követően jutott még egy kis idő a helyi piacon való csavargásra, majd egy ízletes ebédet követően indultunk hazafelé.

De kirándulásunk itt még nem ért véget, mert jött a meglepetésprogram. Buszunk ugyanis úgy döntött, hogy olyan jól érezte magát a társaságunkban, hogy még egy kicsit szeretne velünk maradni Szlovákiában, egy kaptatón Donovaly közelében. (Egyébként az út során mi is jól éreztük magunkat vele és vezetőjével Jánossal, akinek most is nagyon sokat köszönhetünk a megbízható és balesetmentes vezetéséért). A csoport szerencsére újfent profin viselkedett, és tűrte a megpróbáltatásokat. Szerencsére most is volt megoldás, még a bajban is. Először egy magyar fiatalember érkezett, majd pedig a szlovák rendőrök jöttek segítségünkre. Időközben sikerült egy mentesítő buszt is szereznünk, amellyel egy szlovákiai magyar házaspár jött értünk, az első segélykérő hívásra. Köszönet nekik! Ekkor megint egy bibliai történet jutott eszünkbe, az irgalmas samaritánusról szóló. A felmentő buszon a hazaérkezéséig volt időnk átgondolni az elmúlt napok eseményeit.

A kirándulás alatt – hiába volt több napig csapadékos az idő – a szabadban eltöltött programok során sosem esett az eső... Zakopánét napsütésben sikerült meglátogatnunk...

Az elakadást követően alig három órát kellett várnunk a mentesítő buszra az esti órákban... Remek és felkészült idegenvezetőnk volt... Nem szenvedtünk balesetet az úton...Újra remek volt a szervezés... Hiszem, hogy ez nem a véletlen műve!!! Újra megállapíthattuk, hogy utunk minden egyes percében Isten velünk volt és vigyázott ránk, vagy mondhatjuk úgy is, hogy mindvégig a védőszárnya alatt voltunk. SDG!
Budapest, 2017.05.10. **Kalmár Tibor**

**„Mert segítségem voltál, és a te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem.
Ragaskodik hozzád az én lelkem; a te jobbod megtámogat engem.”
(Zsoltárok 63,8-9.)**

Látogatás a Kálvin téri Református templomban

Az emlékhelyek napja alkalmából nyilvános látogatásra nyitották meg a Kálvin téri templomot. Az idegenvezetés során a templom pincéjében található kriptákat is bemutatják. A látogatás a felújított orgona bemutatásával, s annak különleges barokk hangzásait kiemelő orgonahangversennyel vált teljessé. Rövid bemutatóm célja az, hogy apró részletek kiemelésével bepillantás nyerhessünk más, egykori pesti gyülekezetek történelmébe, s kedvet szerezzek református gyülekezetek, épületek meglátogatására.

Azt gondolhatnánk Pest legismertebb református temploma is 4-500 éves múlttal dicsekedhet. Nem úgy mint Rákospalotán, itt a Habsburg hatalom nehezítette a gyülekezet alakulását. Királyi rendeletek vonták meg a protestánsoktól a beköltözés, az öröklés, a munkavállalás jogát az akkori Pest-Budán. II József (kalapos) királyunk türelmi rendeleteivel nagyon lassan indult az enyhülés és lassan költözhetek a városba protestáns magyarok. A Kálvin téri gyülekezet 1791-ben alakult, templomépítésre alkalmas területhez, helyhez a városfalon kívül az alföldről ide érkező árusok piacterénél az akkori Szénatérnél jutottak. Az építkezés Hild Vince tervei alapján 1816-tól 1830-ig tartott, de belső elemeiben még sokáig folytatódott. 1850-ben különleges bővítés történt. A Zichy család kérésére állítottak síremléket a fiatalon elhunyt feleség emlékére, a presbitérium kompromisszumos döntése alapján úgy, hogy az emlékmű a templom falán kívül helyezkedik el, de a fal kibontásával belülről látható. A hálás család a karzat megépítéséhez járult hozzá jelentős összegekkel. A klasszicista stílusban épült templom sorsát árvizek, háborúk, metróépítések kísérték. A hívek és jótévedők segítségével egyre szépül. Az utóbbi években a templom pincéjében lévő kripták, majd a különleges barokk hangolású orgona műemléki minőségű felújítása történhetett meg. A templom előtti utca kövezet lapjai közé a napokban építettek be 95 idézetet, mellyel a reformáció

500. évfordulójára emlékeztetnek. Köszönet az idegenvezetésért a presbitereknek, Páll László lelkipásztornak és dr Bódiss Tamásnak az orgona játékáért. Bízom abban, hogy hamarosan a Rákospalota-Óvárosi Református Gyülekezet tagjaival is megtekinthetjük eme templomot, valamint a Ráday utcában található Bibliamúzeumot! **Alexi László**

Hírek, információk

- **Egyházfenntartói járulék** befizetésére hivatali időben és istentiszteletek előtt van lehetőség a Lelkészi Hivatalban.
- Kedves Testvérek **BANKSZÁMLASZÁMUNK MEGVÁLTOZOTT**. Kérjük utalásaiknál már a CIB 10700457-43146002-51100005 számlaszámot vegyék figyelembe!
- A vasárnapi istentiszteleteink végén az iratterjesztő asztalnál találjuk a **II. Helvét Hitvallás** soron következő fejezetének fénymásolatát. Kérem, vegyük ezt magunkhoz és olvassuk el hitünk épülése célján.
- A **szemesi tábor takarítására** június 10-én kerül sor. Kérem, aki szívesen bekapcsolódna eme szolgálatba, jelezze részvételi szándékát a Hivatalban. Köszönjük!
- **Tanévzáró istentiszteletünket és családi délutánunkat** június 18-án tartjuk. Szeretettel várjuk a gyülekezet tagjait!
- **Tábordíjak:** 0. hét 6500 Ft/fő; 1-2-Ifi hét 13000 Ft/fő. Befizetési határidő: június 10.
- Július-augusztusban **nem tartunk** női-, missziói- és férfiórát, baba-mama kört. A pénteki bibliaórákra, a vasárnapi istentiszteletekre, és a nyáron is megtartott gyermek-istentiszteletekre azonban, nagy szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket! Az ifjúsági órák augusztusban folytatódnak!

Kérjük azokat a Testvéreket, akik szeretnének gyülekezeti híreinkről, alkalmainkról email-be is értesülni, küldjenek egy levelet a heklkatalin@gmail.com email címre. Köszönjük!

Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!

Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!

Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent,
Jézussal légyek egy már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessenek szent!

Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!
(463. dicséret)